

Johanni Altoni Bremensis

scholæ Redori

S. P. D. Petrus Ramus.

De i^{to} 1570.

. 170.

[= Merc. a. 7. =
N. 203]

Cum de praedictis Germaniae scholis Germanos in se-
 quentibus doctrinis una militi in primis schola
 Bremensis nominata est, in qua lingua non studerent
 et juvenibus aptissimis ratione magis exerceret, ut ex
 his locis nunquam ex equo Trojana numerari adole-
 sces literarum acquisitione assidue constantes quaerimus
 exirent, quo nomine equidem tibi non gratulari non
 potui et adhortari, ut qua diligentia industria, tam
 ex propria perantibus institutione inveniatis, per
 que illustrare atque exercere istis nobis in isto curri-
 culo respecta est magna constantia, et licet ad id, sed
 curantibus in se invicem molestiam addis, aliam non
 etiam magna voluptate certaverit nobis fuit pla-
 rimeque jam annis de optime genere humanitate
 in partibus diversis grammaticas, Rhetoricis, Philo-
 sophis, Mathematicis. Quia etiam de religione integri-
 tate. Insuper de eam problema nobis exartat, hoc nos
 se sustulit, unde defuturos equos animas, et
 verum sibi propositum sequantur et fuerunt. Hu-
 te nonne tanta affectum atque animatum effectum
 equidem per te ad debet complecti, omnibus suis
 vobis secundum praecepta, exopto, ut in quibus
 fides vite hinc fructus et virtus percipitis, et post
 vobis salutem. Hoc in Gallia civitate hinc om-
 ne ducatur, apud in Angliam trajicere, exopto
 vere tuam salutem in vobis. Transfertur vobis
 per vobis, ut ad te hinc nostram vobis mag-
 nificationem aliquam mittimus. Si quidem nobis Deo
 et vobis, per vobis et tibi se Lucie vobis, quo
 amice et familiariter vobis. Vobis Heidelbergae
 5. Id. Januarij 1570.

Tuas multo non vobis.
 Petrus Ramus.

Caro Christi

Es non exactus artem estimator. Petri Ramus vobis,
 vobis in vobis vobis vobis semper maximifca.

171.

[= Merc. a. 7. =
N. 204]

Cui tam multam vere lucis ad eorum intelligentiam
resumpti, esse certum non est, qui tam ob-
nixè consistere videtur: nisi contentiosam hoc magna
tempore seculum tam multos haberet quosdamque
in parata, quocumque suo axe, que etiam in
rebus. Secundariam quendam meditari vult.
An quid turpe putant parere membris? e
que in bonis dicitur, senes ea pravi facerent.
sed reliqua quævis sunt suam mentem ino an-
tiam: ego vir. Longissime acceptis suis literis
non aliter sum recreatus, quam si quis philoso-
phy thesaurum se percipet. Quibus ut breviter
respondeam: Est hanc in schola nostra sanum
non agnoscere, puerile est enim quidam no-
bis excludi potest: sua tamen tam auspica,
sua exhortatione tamque amica et effectum
est, ut multa alacritas et spe magis in meas
quotidianas curas inciderebam. Certamen tu-
m industria cum Dialecticis et cæterarum
artium pertractatis asserere si bis cognovi ex
his lucubrationsibus, quorum scripta sepi-
us non solum prudentiorum, sed et sciam
clariorum evasisse. Quamquam autem citius
sulis equis inspicere si possis. Quam vnum
eximium vultus sapientibus in vnum eodem
cas. sunt tamen alii permixti equiores
pedes, qui tam illustrata veritate cor-
tatem a burgant, fatescunt, submittunt. In
his et ego mecum nante n profiteor, quia
te seculum non leuam invidie motum su-
stimui, quod sumus esse Gallias me in auspi-
cis non infelici prosequi. Vosquam su-
men transmisset. Nunc mihi non mole-
stus est, quodam enim asperiores sape rari
ferendo: plerumque res ipsa in gratiam deduxit.
Non credo fore ut Religijs Principis Aca-
demia tam celebris, talem eloquentiam, et
humanitatis professorem sic re predicti, si

